

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 262)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	26. november 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 29. november 2002 – dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 3. december 2002 – vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

20. november 2002

12 NHB

Samlet aktuelt notat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 3. december 2002

Dagsorden

1. Strømlining side 2
2. Strukturelle indikatorer side 6
3. Finansielle spørgsmål
 - Finansielt tilsyn (*følger*) side 12
 - Corporate Governance side 13
 - Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser side 15
 - Indikatorer for integration og efficiens side 17
 - Direktiv om investeringservice side 20
4. Budget: Revisionsrettens årlige rapport side 23
5. Skattespørgsmål
 - Skattepakken side 26
 1. Rentebeskatning
 1. Adfærdskodeks
 1. Renter og royalties
 - Energibeskatning side 32
 - Administrativt samarbejde om moms side 37
6. Euromønter (*udgået*) side 42

A-punkter

- Beskatning af arbejdsmarkedsrelaterede pensioner side 43

- Direktiv om markedsmissbrug side 45

Dagsordenspunkt 1: Strømning

1. Baggrund

Det Europæiske Råd i Barcelona opfordrede Rådet og Kommissionen til at strømline de relevante processer, således at der fokuseres på gennemførelse snarere end på en årlige opstilling af retningslinjer, og besluttede, at tidsplanerne for vedtagelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og den årlige beskæftigelsespakke skal synkroniseres snarest muligt.

Strømning blev drøftet på det uformelle ECOFIN i København den 6.-7. september 2002, hvor der var en første orienterende debat på baggrund af en præsentation af det danske formandskabs papir om strømning af 29. august 2002 og Kommissionens meddelelse af 3. september 2002 (Communication from the Commission on Streamlining the Annual Economic and Employment Policy Co-ordination Cycles).

ECOFIN anmodede på sit møde den 8. oktober 2002 den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) og den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) om at fortsætte deres arbejde med strømning og at præsentere et udkast til en interimrapport på ECOFIN den 5. november. Rådet (beskæftigelses- og socialministre) havde på sit møde den 8. oktober 2002 en drøftelse af strømning og evalueringen af den eur opæiske beskæftigelsesstrategi, hvor det bl.a. blev konkluderet, at der skulle ses på muligheden for at finde frem til et fælles approach vedrørende strømning sammen med ECOFIN.

ECOFIN vedtog på sit møde den 5. november EFC's og EPC's udkast til interimrapport om strømning og anmodede de to komitéer om - på baggrund af ECOFIN's interimrapport - at indgå i et samarbejde med andre relevante komitéer om at udarbejde et udkast til en endelig rapport m.h.p. vedtagelse på rådsmødet den 3. december 2002.

2. Indhold

Formandskabet har lagt op til, at der skal søges udarbejdet et udkast til en fælles rådsrapport om strømning, som både ECOFIN og Rådet (beskæftigelses- og socialministre) kan tilslutte sig på de respektive rådsmøder den 3. december og den 2.-3. december 2002.

Det ventes, at formændene for EFC, EPC og Beskæftigelseskomitéen (EMCO) og andre relevante komitéer ultimo november vil søge at få udarbejdet et udkast til en sådan fælles rådsrapport.

På baggrund af positionerne vedrørende strømning i de respektive komitéer og rådsformationer kan det ventes, at et udkast til en fælles rådsrapport vil indeholde følgende elementer:

- De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) skal fokusere på den mellem- og langfristede økonomisk-politiske strategi. Beskæftigelsesstrategien skal fokusere på de mellem- og langsigtede udfordringer vedrørende beskæftigelse og arbejdsmarkedsspørgsmål. Der skal derfor kun udarbejdes helt nye overordnede retningslinjer og beskæftigelsesretningslinjer hvert tredje år. Opdateringerne af de overordnede retningslinjer og beskæftigelsesretningslinjerne i de mellemliggende år skal være strengt begrænsede.
- Rådet skal sætte øget fokus på implementering. Rådet ventes at anbefale, at Kommissionen fremlægger sin synteserapport vedrørende forårstopmødet og implementeringspakken (bestående af rapporten om implementering af de overordnede retningslinjer, den fælles Beskæftigelsesrapport og rapporten om implementering af strategien for det Indre Marked) så tidligt som muligt i januar hvert år.

ECOFIN vil - i lyset heraf og på baggrund af rådskonklusioner om rapporten om implementering af de overordnede retningslinjer - kunne udarbejde oplægget vedrørende de overordnede retningslinjer ("Key Issues Paper") forud for forårstopmødet. Rådet (beskæftigelses- og socialministre) vil i lyset af udkastet til den fælles beskæftigelsesrapport kunne udarbejde sit bidrag til forårstopmødet. Endvidere vil andre relevante rådsformationer kunne udarbejde deres bidrag til forårstopmødet.

- Rådet ventes at anbefale, at landenes rapporter om implementering i relation til de forskellige processer (Cardiff-rapporterne, de nationale handlingsplaner for beskæftigelse og de nationale handlingsplaner om social inklusion) skal fremlægges samlet tidligt i efteråret, mens stabilitets- og konvergensprogrammerne fremlægges separat på grund af deres relation til de nationale budgetprocedurer.

- Synkroniseringen skal styrke konsistensen og komplementariteten mellem de overordnede retningslinjer og beskæftigelsesretningslinjerne samt andre processer og initiativer, og overlappning og en forøgelse af antallet af processer skal undgås.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Arbejdet med strømning vedrører ændringer af procedurene i relation til politikkoordinationen i EU, der må gennemføres på fællesskabsniveau.

5. Høring

Beskæftigelsesministeriet har sendt Kommissionens meddelelse i høring i EF-specialudvalget for arbejdsmarked og sociale forhold.

DA støtter intentionen om at få en mere strømlinet og mere effektiv koordination på en lang række politiske koordineringsprocesser. Der er efter DA's vurdering brug for, at de politiske målsætninger og prioriteringer fremstår langt mere klart, og at der sikres en indbyrdes konsistens i mellem de forskellige strategier.

Det er DA's vurdering, at det bør være en dansk holdning, at der ikke sker en fuldstændig ligestilling mellem den makroøkonomiske strategi og den europæiske beskæftigelsesstrategi. Efter DA's opfattelse bør de makroøkonomiske målsætninger være det centrale instrument, der fastlægger en overordnet ramme for samfundsøkonomien.

DA finder det særdeles relevant, at Kommissionen peger på, at der er behov for at rette de forskellige processer mod det mellemlange og det lange sigt. Efter DA's vurdering bør dette indebære, at man i langt højere grad fastsætter strategiske mål på europæisk plan og overlader det til medlemsstaterne at udmønte de strategiske mål i nationale strategier.

DA finder det endvidere væsentligt, at der sker en kraftig reduktion i anvendelsen af indikatorer, og at de indikatorer, som anvendes, er orienteret mod at måle, om der opnås resultater.

DA finder, at Kommissionen bør fremskynde sine overvejelser om, hvordan det er muligt at strømline den åbne koordinationsmetode i relation til det socialpolitiske område.

Efter DA's vurdering bør de elementer, som peger mod arbejdsmarkedet i den europæiske proces i relation til NAP-inclusion, opgives som en selvstændig proces og integreres i den europæiske beskæftigelsesstrategi. De strategiske mål på de områder bør efter DA's vurdering være identiske, nemlig en stræben efter at opnå ordinær beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Amtsrådsforeningen er enig i, at der er behov for en mere effektiv koordination af EU's økonomiske, beskæftigelsesmæssige, sociale og miljømæssige strategier. I den forbindelse er det også vigtigt at fokusere på implementeringen af strategierne og ikke i så høj grad på den årlige udvikling af retningslinier.

Amtsrådsforeningen finder det også positivt, at Kommissionens foreslår, at der lægges mere vægt på det mellemlange sigt med henblik på at give mere stabilitet i de økonomiske og beskæftigelsesmæssige retningslinier, således at de enkelte medlemslande kan få en større mulighed for at tilrettelægge en strategi, som sigter mod at opfylde de mål og følge de henstillinger, som er sat op for det pågældende medlemsland. Derfor er det også hensigtsmæssigt, at Kommissionen åbner mulighed for, at de nationale handlingsplaner for beskæftigelse (NAP) skifter karakter fra år til år, således at medlemslandene hvert tredje år koncentrerer deres rapportering om planlagte politiske initiativer på beskæftigelsesområdet. De to mellemliggende år skal så anvendes til en beskrivelse af den faktiske gennemførelse.

Det er ligeledes hensigtsmæssigt, at strømline andre relevante processer i forhold til den økonomiske og beskæftigelsesmæssige procedure.

Amtsrådsforeningen vil dog understrege vigtigheden af, at alle væsentlige parter på arbejdsmarkedsområdet fortsat bliver involveret i forbindelse med processen.

6. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den fælles rådsrapport om strømlining har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

ECOFIN's drøftelser af strømlining og ECOFIN's interimrapport blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne den 8. oktober 2002 og den 5. november 2002.

Rådets (beskæftigelses- og socialministre) drøftelse af strømlining blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet den 8. oktober 2002.

Dagsordenspunkt 2: Strukturelle indikatorer

1. Baggrund

På Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 blev det besluttet at opfordre Rådet og Kommissionen til at udvikle strukturelle indikatorer med henblik på at styrke overvågningen af fremskridt hen imod det nye strategiske mål for EU, som blev fastsat i Lissabon. Kommissionen blev opfordret til at udarbejde en årlig synteserapport om fremskridt på grundlag af de strukturelle indikatorer.

ECOFIN og Kommissionen blev i efteråret 2000 enige om 35 indikatorer for henholdsvis generel økonomisk baggrund, beskæftigelse, innovation og forskning, økonomiske reformer og social sammenhørighed, som blev præsenteret i Kommissionens synteserapport til Det Europæiske Råds forårsmøde i Stockholm i marts 2001. Endvidere blev der efter ønske fra stats- og regeringscheferne udarbejdet en kort indikatorliste på 12 indikatorer med henblik på at fokusere debatten. Det Europæiske Råd i Stockholm besluttede at opfordre Rådet og Kommissionen til også at udvikle indikatorer for pasningsmuligheder for børn, kvaliteten i arbejdet og lønforskelle mellem mænd og kvinder.

På Det Europæiske Råds møde i Göteborg blev det yderligere besluttet, at Kommissionen skal evaluere gennemførelsen af strategien for bæredygtig udvikling i den årlige synteserapport på grundlag af en række overordnede indikatorer, som Rådet skulle fastlægge inden Det Europæiske Råds forårsmøde i 2002.

På Det Europæiske Råds forårsmøde i Barcelona præsenterede Kommissionen en liste med 42 strukturelle indikatorer, hvor miljørelaterede indikatorer indgik sammen med de områder, som indgik i Kommissionens synteserapport til Det Europæiske Råds forårsmøde i Stockholm i marts 2001.

2. Indhold

Kommissionen offentliggjorde den 16. oktober 2002 en meddelelse (COM (2002) 551 final) om de strukturelle indikatorer, som Kommissionen mener skal indgå i synteserapporten til Det Europæiske Råds forårsmøde i 2003.

Kommissionen har dels arbejdet videre med at forbedre de indikatorer, der er blevet præsenteret i tidligere synteserapporter og dels foretaget en række udskiftninger af indikatorerne, blandt andet på baggrund af arbejdet med at udvikle nye indikatorer. I lighed med synteserapporten fra 2001 har Kommissionen udvalgt 7 indikatorer inden for hver af de 6 områder. De 42 indikatorer udvalgt af Kommissionen fremgår af annek 1.

Endvidere omtales en række indikatorer, som skal udvikles, herunder indikatoren for lønforskelle mellem mænd og kvinder, marginale effektive skattesatser, børnepasning, e-handel, e-government, virksomhedsdemografi og finansiel integration. Desuden arbejder Kommissionen med at udvikle sammensatte indikatorer, herunder indikatorer inden for den vidensbaserede økonomi.

På rådsmøderne (ECOFIN samt beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) henholdsvis den 3. og 2.-3. december 2002 forventes Rådet at vedtage rådskonklusioner om de strukturelle indikatorer på områderne generel økonomisk baggrund, beskæftigelse, innovation og forskning, økonomiske reformer og social sammenhørighed. Desuden ventes på rådsmøderne endosseret en fælles rapport fra Den Økonomisk-Politiske Komite (EPC), Komiteen for Social Beskyttelse (SPC) samt Beskæftigelseskomiteen (EMCO) vedrørende de strukturelle indikatorer.

Rådskonklusionerne ventes dels at anbefale en række modifikationer til den liste med strukturelle indikatorer, som Kommissionen foreslår i sin meddelelse, herunder at et mindre antal indikatorer udskiftes samt at en række indikatorer justeres. Endvidere ventes rådskonklusionerne at indeholde en kort liste med særligt prioriterede indikatorer samt en liste med indikatorer, der bør prioriteres i Kommissionens udviklingsprogram for de strukturelle indikatorer. Desuden ventes rådskonklusionerne at opfordre til ikke at anse udviklingen af sammensatte indikatorer som en hovedprioritet i udviklingsprogrammet.

Den fælles rapport forventes at uddybe indholdet af rådskonklusionerne. Herunder ventes den fælles rapport at opfordre Kommissionen til

2. at gøre mere systematisk og intensivt brug af de strukturelle indikatorer, som kan hjælpe til med at fokusere politikerne i Fællesskabet og illustrere fremskridt med strukturelle reformer
2. at gøre brug af den korte liste med indikatorer, som Det Europæiske Råd i Nice bad Rådet udarbejde til Det Europæiske Råds møde i Stockholm for at præsentere en oversigt over fremskridt mod at opfylde målene fra Lissabon
2. ikke at anse udviklingen af sammensatte indikatorer som en prioritet i udviklingsprogrammet
2. at sammensatte indikatorer kun benyttes i de tilfælde, hvor det målte ikke kan kvantificeres

For så vidt angår listen med indikatorer forventes den fælles rapport at underbygge rådskonklusionernes forslag til indikatorliste og den korte liste.

Derudover ventes den fælles rapport at underbygge rådskonklusionernes liste med indikatorer, der bør prioriteres i udviklingsprogrammet for strukturelle indikatorer.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten eller rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

De strukturelle indikatorer kan bidrage til en benchmarking af medlemslandene mod hinanden, som kan medvirke til at styrke medlemslandenes udvikling hen imod det strategiske mål for EU, som blev fastsat på Det Europæiske Råds møde i Lissabon 2000 og suppleret med miljødimensionen i Göteborg 2001. Denne sammenligning kan kun ske på Fællesskabsplan.

5. Høring

Amtsrådsforeningen er positivt indstillet overfor meddelelsens indhold. Det er af afgørende betydning, at beskæftigelsesstrategien bliver mere resultatorienteret for at kunne leve op til de beskæftigelsesmålsætninger, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000.

Derfor er det også nødvendigt at styrke den årlige overvågning, og at antallet af indikatorer ikke overstiger det nuværende niveau på 42 fordelt på de 6 hovedområder. En forøgelse af indikatorer vil efter Amtsrådsforeningens overbevisning mindske muligheden for at målrette f.eks. beskæftigelsesindsatsen og indsatsen for at undgå social eksklusion.

Kommunernes Landsforening (KL) finder vedrørende ligelønsindikatoren, at dersom der ikke korrigeres for uddannelse, anciennitet, branche, alder, stilling m.v., kan der ikke udledes noget om, hvilken del af lønforskellen, der kan tilskrives forskelsbehandling på grund af køn.

KL finder det generelt problematisk, at der ofte sker en sammenblanding af "løngabet" og "forskelsbehandling på grund af køn i en lønmæssig sammenhæng". Ofte sættes der lighedstegn mellem de to størrelser, men det er KL's opfattelse, at der ikke ud af løngabet kan udledes noget om, hvorvidt der finder forskelsbehandling på grund af køn sted, medmindre der sker en dekomponering af løngabet. Socialforskningsinstituttet har påvist, at løngabets størrelse ændrer sig alt efter det valgte lønbegreb.

Landsorganisationen (LO) er generelt enig i meddelelsen og det foreslåede begrænsede antal nøgleindikatorer. Med hensyn til arbejdsmiljøområdet er "arbejdsulykker" dog efter LO's opfattelse ikke tilstrækkeligt. Herhjemme ved vi positivt, at antallet af arbejdsulykker er 50% underrapporteret, hvilket formentligt også vil være tilfældet i en række andre lande. Derudover er arbejdsulykker primært relateret til fremsti llings- og bygge og anlægssektoren, hvorfor denne indikator intet siger om arbejdsmiljøet inden for de sektorer, hvor stadig flere er beskæftigede, og hvor beskæftigelsen også i årene fremover forventes at stige; nemlig servicesektoren (offentlig såvel som privat).

Sat på spidsen vil indikatoren "arbejdsulykker" være uegnet til at beskrive fremdriften på arbejdsmiljøområdet, først og fremmest fordi den primært er relevant inden for få sektorer og ydermere sektorer, der på sigt tildeles en stadig mindre rolle i den samlede økonomi (også på EU-niveau).

LO vil i stedet foreslå, at der udvikles indikatorer til beskrivelse af arbejdsmiljøudviklingen inden for de områder, som pt. har store problemer, og som alle forudser i særlig grad vil blive arbejdsmiljømæssigt udsatte; nemlig "anmeldte arbejdsulykker i form af akutte overbelastninger ved

løft, skub/træk, manuel transport m.v." , "andelen af medarbejdere udsat for EGA (ensidigt gentaget arbejde)" samt "psykosociale risikofaktorer".

De nævnte områder er også højt prioriterede i EU's tidligere offentliggjorte Arbejdsmiljøstrategi (foråret 2002), ligesom man i Danmark har valgt disse områder ud med henblik på at følge dem tæt de næste tre år.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) har noteret sig, at Kommissionen har valgt "lønforskel (ukorrigeret) mellem mænd og kvinder " som en af indikatorerne. DA skal gentage i lighed med tidligere de principielle og saglige indvendinger mod denne indikator. DA konstaterer, at man eo ipso går ud fra, at der er en lønforskel. Dette er efter DA's opfattelse en helt uantagelig udgangspunkt for ligeløn.

Mere alvorligt er det imidlertid, at man vil anvende et ukorrigeret tal. Efter DA's opfattelse er summariske løntal, der bygger på konstaterede forskelle i aflønning f.eks. mellem mænd og kvinder totalt uanvendelige og alene egnet til at afspore ligelønsdebatten.

DA's Arbejdsmarkedsrapport 2001 viser, at trods forskelle i de to køns valg af uddannelse, job og karriereveje er aflønningsforholdene for mænd og kvinder på det private arbejdsmarked ensartede. Lønforskelle på det private arbejdsmarked kan således næsten fuldt ud forklares med henvisning til et stærkt kønsopdelt arbejdsmarked.

Ikrafttræden af ændring af ligelønsloven om en pligt for virksomhederne til at udarbejde kønsopdelt lønstatistik, der skulle træde i kraft den 1. juni 2002, er da bl.a. også i erkendelse af nødvendigheden af at komme yderligere bag ligelønstillene via arbejdsmarkedets parter udsat på forslag fra beskæftigelsesministeren.

DA finder på den baggrund, at der fra dansk side skal tages kraftigt afstand for Kommissionens prioritering og talemateriale, der måtte blive resultat heraf.

6. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om strukturelle indikatorer har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg den 27. oktober 2000 forud for rådsmøde (beskæftigelse og social- arbejdsmarkedspolitik) den 3. november 2000, den 3. november 2000 forud for Rådsmøde (ECOFIN) den 7. november 2000 samt den 30. november 2001 forud for rådsmøde (ECOFIN) den 4. december 2001 og rådsmøde (beskæftigelse og social- arbejdsmarkedspolitik) den 3. december 2001.

Anneks 1

De 42 indikatorer, som Kommissionen foreslår til brug for synteserapporten 2003 i sin meddelelse om strukturelle indikatorer er:

Generel økonomisk baggrund: 1) BNP pr. indbygger og BNP-vækstrate, 2) arbejdsproduktivitet, 3) beskæftigelsesvækst, 4) inflationsrate, 5) enhedslønomkostninger, 6) offentlige saldo og 7) offentlig gælds niveau.

Beskæftigelse: 1) beskæftigelsesgrad, også for ældre, 2) gennemsnitsalder for tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, 3) lønforskel (ukorrigeret) mellem mænd og kvinder, 4) beskatning af lavtlønnede, 5) livslang læring, 6) arbejdsulykker og 7) arbejdsløshedsgrad.

Innovation og forskning: 1) udgifter (offentlige) på uddannelse, 2) FoU-udgifter, 3) grad af internetadgang, 4) kandidater inden for naturvidenskabelige og tekniske uddannelser, 5) patenter, 6) venturekapital og 7) IKT-investeringer.

Økonomiske reformer: 1) relative prisniveauer og priskonvergens, 2) priser i netværksindustrier, 3) markedsstrukturen i netværksindustrier, 4) offentlige indkøb, 5) sektor- og statsstøtte 6) rentekonvergens og 7) virksomhedsregistrering .

Social sammenhørighed: 1) ulighed i indkomst, 2) grad af risiko for fattigdom, 3) persistens i risiko for fattigdom, 4) spredning i regionale beskæftigelsesgrader, 5) andel unge ikke under videre uddannelse eller i lære, 6) langtidsledighed og 7) andel af befolkningen i husholdninger uden for arbejdsmarkedet

Miljø: 1) udledning af drivhusgasser, 2) energiintensitet, 3) transportmængde ift. BNP (gods- og passagertransport), 4) fordeling mellem forskellige transportformer (gods- og passagertransport), 5) luftkvalitet i byerne 6) affald i byer og 7) vedvarende energikilders andel af elforbruget.

Dagsordenspunkt 3: Finansielle spørgsmål

Finansielt tilsyn

Bidrag følger

Corporate Governance

1. Baggrund og indhold

EU-kommissionen nedsatte i 2001 en ekspertgruppe på selskabsret, som fik til opgave at undersøge mulighederne for og komme med anbefalinger til forenkling og modernisering af selskabsretten på europæisk plan. Ekspertgruppen fik ved beslutning på det uformelle ECOFIN møde i Oviedo i april 2002 udvidet sit mandat til også at behandle corporate governance og revisorspørgsmål set i lyset af Enron-sagen.

Disse spørgsmål vil bl.a. omfatte bestyrelsens rolle og sammensætning, ledelsens aflønning, ledelsens ansvar for forberedelsen af regnskabet samt principper for revision og revisors rolle.

På ECOFIN den 4. juni præsenterede ekspertgruppens formand, Jaap Winther, de overvejelser, gruppen har gjort sig. Rådet noterede sig fremlæggelsen og erklærede, at man ville se frem til at få forelagt ekspertgruppens endelige rapport på en kommende samling i Rådet senere i år.

Ekspertgruppens rapport blev offentliggjort den 4. november 2002. Som forventet indeholder den konkrete anbefalinger til selskabsretlige tiltag samt anbefalinger angående bestyrelsens rolle og sammensætning, ledelsens aflønning, ledelsens ansvar for forberedelsen af regnskabet samt principper for revision og revisors rolle.

På ECOFIN den 5. november 2002 gav Jaap Winter en mundtlig præsentation af rapportens anbefalinger. Kommissær Bolkestein gav på mødet udtryk for, at rapportens anbefalinger udgør et solidt fundament for selskabsreformer på EU-niveau. Samtidig understregede han Kommissionens forpligtelse til at følge op på anbefalingerne og henviste i den forbindelse til Konkurrenceevnerådets konklusioner af 30. september.

På ECOFIN den 3. december ventes kun en kort drøftelse af rapporten med henblik på en senere uddybende drøftelse i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Sevilla.

1. Europa-Parlamentets holdning

Rapporten vil blive forelagt Europa-Parlamentet den 27. november 2002. Parlamentets holdning kendes ikke på nuværende tidspunkt.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det forventes, at rapportens konklusioner udmøntes i en handlingsplan, der udvikles i regi af Konkurrenceevnerådet i samarbejde mellem Kommissionen og selskabsretseksperter fra medlemslandene. Rapporten indeholder alene anbefalinger til Kommissionens og medlemslandenes eventuelle opfølgning på såvel nationalt som EU niveau.

3. Gældende dansk ret

Da der er tale om et ideoplæg, der skal inspirere Kommissionen og medlemslandene i arbejdet med at modernisere og forenkle selskabsretten, herunder understøtte arbejdet nationalt med at fremme god corporate governance, indeholder rapporten ikke i sig selv elementer, der kræver lovgivningsinitiativer.

En række af de elementer, der berøres i corporate governance debatten, indgår allerede i dansk lovgivning - specielt inden for regulering af selskabs-, regnskabs-, og revisionsforhold. Andre elementer berøres i Nørbyudvalgets anbefalinger.

4. Høring

Ekspertgruppen har forud for rapportens færdiggørelse via Kommissionens hjemmeside gennemført en konsultation vedrørende de emner, der behandles i rapporten. Selve rapporten har ikke været genstand for en høring.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen af rapporten har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at udtale sig om eventuelle samfundsøkonomiske konsekvenser.

Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser

1. Baggrund

Arbejdet med gennemførelsen af Det Indre Marked for finansielle tjenesteydelser sker med udgangspunkt i handlingsplanen for de finansielle markeder (KOM(1999)232).

På Det Europæiske Råds møde i marts 2000 i Lissabon var der enighed om, at forslagene i handlingsplanen skal være gennemført senest i 2005, dog for så vidt angår værdipapirmarkedet senest i 2003.

Kommissionen udsender hvert år i maj og november måned en rapport om fremskridtene med gennemførelsen af den finansielle handlingsplan. På ECOFIN 3. december behandles Kommissionens 7. fremskridtsrapport.

2. Formål og indhold

Formålet med handlingsplanen er at styrke det indre finansielle marked. Handlingsplanen er opdelt i 3 strategiske målsætninger:

- 1) Et åbent engrosmarked i EU
- 2) Åbne og sikre detailmarkeder
- 3) Tidssvarende forsigtighedsregler og tilsyn.

Det Europæiske Råd i Barcelona 2002 fremhævede i konklusionerne 8 forslag som særligt prioriterede: Finansiell sikkerhedsstillelse, markedsmisbrug, forsikringsformidling, finansielle konglomerater, prospekter, arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, forordningen om IAS-standarder samt fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Det Europæiske råd anmodede om at disse forslag så tidligt som muligt vedtages i 2002.

I det foreliggende udkast til fremskridtsrapport konstaterer Kommissionen at af de 8 nævnte forslag, er 6 af forslagene allerede vedtaget eller forventes vedtaget i begyndelsen af december (direktiv om markedsmisbrug).

Rådet har vedtaget en fælles holdning om det syvende forslag – direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Der er politisk enighed om det 8. forslag, nemlig direktivet om prospekter.

Dette indebærer, at der for så vidt angår den finansielle handlingsplan under dansk formandskab er nået, hvad der skal nås i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Barcelona.

Af de oprindelige 42 forslag i den finansielle handlingsplan, er 30 vedtaget, 6 forslag drøftes i Rådet og i Europa-parlamentet og 6 forslag er under forberedelse i Kommissionen.

Herudover indeholder udkastet til fremskridtsrapport følgende 4 centrale budskaber:

2. En integreret finansiell sektor er vigtigere end nogensinde for at stimulere den økonomiske vækst
2. Der er stigende tro på, at forslagene i handlingsplanen kan gennemføres inden 2005
2. Der er stigende opmærksomhed på ensartet gennemførelse og håndhævelse af forslagene i handlingsplanen
2. Komiteproceduren for værdipapirer (Lamfalussy-proceduren) begynder at virke i 2003

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er tale om en fremskridtsrapport om eksisterende og kommende initiativer til forbedringer af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, hvorfor rapporten bør forelægges og behandles på fællesskabsniveau.

4. Gældende dansk ret

Der er tale om en fremskridtsrapport, der ikke i sig selv berører gældende ret.

5. Høring

Der har ikke været foretaget høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af fremlæggelsen af fremskridtsrapporten.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af handlingsplanen vil give samfundsøkonomiske gevinster gennem mere velfungerende finansielle markeder i EU. Den kommenterede dagsorden vedr. integration og efficiens omhandler bl.a. størrelsen på disse gevinster.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Der er redegjort for handlingsplanen i forbindelse med ECOFIN-mødet forud for Det Europæiske Råds møder - senest i forbindelse med møde i Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2002 forud for ECOFIN den 4. juni 2002 i forbindelse med den 6. fremskridtsrapport.

Indikatorer for integration og efficiens

1. Baggrund

EU-kommissionen satte i sommeren 2001 en række studier på det finansielle område i eksternt udbud med det formål at skabe overblik over og styrke forståelsen af den finansielle integration i EU. Studierne følger to spor:

1. *Kvantificeringer, der viser hvor store fordele, der potentielt kan høstes ved øget integration af de finansielle markeder i EU.*
2. *Udvælgelse af indikatorer til måling af integrationen og effektiviteten på de finansielle markeder.*

På baggrund af disse baggrundsstudier, som enten er offentliggjort eller offentliggøres i løbet af november måned 2002, ventes Kommissionen at forberede et diskussionspapir til brug for ECOFIN 3. december.

2. Indhold

Det ventes, at papiret fra Kommissionen vil opsummere resultaterne af de foretagne studier.

Det ventes at papiret, på baggrund af gevinststudierne, konkluderer, at der er klare fordele af at fremskynde den finansielle integration i EU.

De bagvedliggende studier har fokus på forskellige områder og indeholder beregninger for gevinster ved integration af de forskellige finansielle delmarkeder og for forskellige lande og sektorer. Det ene studium giver også en samlet gevinstberegning for væksten i medlemslandene.

Det konkluderes blandt andet:

1. Ved at sammenlægge de nationale markederne for aktier og erhvervsobligationer i EU kan kapitalanskaffelsesomkostningerne reduceres $\frac{1}{2}$ pct. For EU i gennemsnit kan BNP om ti år blive 1,1 pct. højere.
2. Adgang til et fælles integreret EU-kapitalmarked giver en fordel på mellem 0,74 og 0,92 pct. af BNP for de forskellige sektorer.
3. Yderligere integration af de såkaldte finansielle detailmarkeder (finansielle forretninger med forbrugere og små og mellemstore virksomheder) indeholder en potentiel gevinst på 0,7 pct. af BNP i EU.
4. Der har været et mindre fald i effektiviteten hos EU-banker de senere år. Ineffektivitet omsætter sig i højere kapitalanskaffelsesomkostninger. Hvis det aktuelle niveau for dette spild fjernes, kan der opnås gevinster på mellem 1,4 og 1,6 pct. af BNP.

Som et af de mindre lande står Danmark ifølge studiet fra London Economics and Oxford Economic Forecasting til at få endnu større fordel af finansiell integration, nemlig en gevinst på 1,8 pct. af BNP efter ti år. Det skyldes, at de store lande i kraft af deres størrelse allerede i dag har fordel af at operere i store markeder, hvilket bl.a. giver stordriftsfordele, bedre risikospredning og større likviditet. Indikatorarbejdet viser, at koncentrationen på bank- og forsikringsmarkederne gennemgående er væsentligt højere i de mindre medlemslande. Dette kan begrundes med stordriftsfordele, men kan skabe bekymring for konkurrencen.

De nye studier vurderes at være fagligt bedre end det sidste studium på dette område, det såkaldte Gyllenhammarstudium fra februar 2002 (præsenteret ved midtvejs-evalueringen af Handlingsplanen for finansielle serviceydelser). Gyllenhammar rapporten anslø effekterne af finansiell integration i EU til mellem 0,5 og 0,7 pct. points *årlig mervækst* til BNP. Dette resultat var overraskende optimistisk, ikke mindst fordi det indebar markante positive virkninger af finansiell integration år efter år i al fremtid.

Indikatorstudiet viser overordnet, at Handlingsplanen for finansielle serviceydelser er godt fokuseret. Studiet nævner endvidere, at handlingsplanens initiativer er nødvendige, men ikke tilstrækkelige for at opnå de fulde potentielle gevinster af finansiell integration identificeret under arbejdet med gevinstkvantificeringer.

Af konkrete tendenser udpeges:

1. Der er behov for større fokus på de finansielle detailmarkeder. Indikatorerne viser, at renter på forbrugslån m.v. slet ikke tilnærmes mellem landene, og at mængden af grænseoverskridende forbrugsudlån er meget beskedent.
2. Aktiemarkedet og markedet for erhvervsobligationer m.v. er integrerede i nogen grad, men der er grundlag for forbedringer, da der er ganske store omkostninger forbundet med international aktiehandel. Direktiver, der fokuserer på virksomheders lige adgang til kapitalmarkederne, er derfor fuldt berettigede (f.eks. investeringsservicedirektivet og direktivet for sikkerhedsstillelse).
3. På samme måde er direktiver, der forbedrer gennemsigtighed og sammenlignelighed meget vigtige (f.eks. EU-reguleringen, der indfører IAS-regnskabsstandarder for alle børsnoterede virksomheder fra og med 2005). Det gælder også initiativer, der letter de institutionelle investorers adgangen til internationale investeringer (f.eks. UCITS-direktivet).
4. Konsolideringsbølgen i den finansielle sektor over de sidste fem år og fremkomsten af stadigt større finansielle konglomerater skaber en ny type risici. Det er ikke sikkert, at risikoen bliver større, men den ændrer karakter, hvilket lovgivningen bør tage højde for. De enkelte dele af det finansielle system er blevet mere afhængige både indenfor og mellem sektorer. Dette understøtter handlingsplanens fokus på den finansielle stabilitet, EU's initiativer mod et tilnærmet finansielt tilsyn samt Kommissionens initiativer, der retter op på en række svage punkter i det finansielle system udpeget efter 11. september 2001 og ENRON/WorldCom-affæren.

1. Udviklingen er gået i retning af mindre bankfinansiering og mere direkte markedsfinansiering. Vigtigheden af aktiefinansiering er næsten tredoblet fra 1991 til 2000. Men de europæiske aktiemarkeder er fortsat betydeligt mindre end de amerikanske.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Indikatorinitiativet tager sigte på at give bedre grundlag for gennemførelsen af et indre finansielle marked og mere bredt for tilrettelæggelsen af den økonomiske politik og arbejdet med strukturreformer. Det er til gavn både for medlemslandene og for fællesskabet. Kvantificeringsstudierne prøver at øge forståelsen for gevinsterne ved finansiell integration på de forskellige markeder og bør derfor foregå på fællesskabsniveau.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Direktiv om investeringsservice

• Baggrund og indhold

Det nuværende investeringsservicedirektiv (93/22EØF) er nu snart 10 år gammelt, og værdipapirmarkederne har ændret sig en del i den tid. Dette indebærer dels, at EU-reglerne ikke længere er tidssvarende, dels at medlemslandene i stigende grad har regler, der ikke er ens. Hvert land har således tilpasset sig udviklingen på sin måde. Samtidig er der kommet stigende fokus på reguleringen af børsmarkederne, herunder især reglerne for investorbekyttelse.

Med det nye investeringsservicedirektiv er det hensigten at modernisere og yderligere harmonisere en række af reglerne på værdipapirmarkedet. Det sker dels ved en omarbejdning af det nuværende direktiv og dels ved at udvide det nuværende direktiv til områder, der ikke hidtil har været reguleret, herunder regulerede markeder (eksempelvis børser), alternative handelssystemer (virksomheder, der tilbyder at sammenføre købere og sælgere af værdipapirer uden selv at gå ind i handelen og uden at være børser), god skik for værdipapirhandlere og indberetning af handler. Direktivet

skal i den forbindelse ses i tæt sammenhæng med direktivet om markedsmisbrug, prospektdirektivet, direktivet om overtagelsestilbud og direktivet om oplysningsforpligtelser.

Investeringservice i direktivets forstand omfatter såvel de tjenesteydelser, som en værdipapirhandler yder sine kunder (f.eks. værdipapirhandel og rådgivning), som de tjenesteydelser et reguleret marked, f.eks. en børs, yder (f.eks. handel og markedsinformation). Direktivet regulerer såvel virksomhederne som deres tjenesteydelser.

Kommissionen fremsatte direktivforslaget den 19. november 2002. Direktivforslaget indeholder nye regler om:

- Investeringselskabers forretningsområde, idet der vil blive tale om en udvidelse af de tjenesteydelser (primært rådgivning, finansiel analyse og virksomhed som alternativ handelssystem) og instrumenter (råvarederivater), der er omfattet af direktivet.
- Kravene til regulerede markeders (herunder børser) ageren, indretning og ledelse. Dette er ikke reguleret på EU-niveau i dag. Samtidig vil børserne få et europæisk pas.
- Strammere regler for god skik for værdipapirhandlere, herunder håndtering af interessekonflikter og udførelse af kundehandler (best execution).
- At muligheden for at kræve, at en handel udføres på et bestemt reguleret marked, ophæves (børspligten). Det vil sige, at investeringsfirmaer kan internalisere handler (handel med kunder hvor firmaet selv er modpart). Der vil dog samtidig blive skærpede krav til at sikre kunderne best execution af kundehandler.
- Indberetning af handler, idet reglerne vil blive mere detaljerede og strammere end de nuværende regler. Der vil i et eller andet omfang sandsynligvis også komme regler om offentliggørelse af bud og udbud – og ikke kun gennemførte handler. Reglerne vil (bortset fra reglerne om offentliggørelse af bud og udbud) nok minde en del om de nuværende danske regler, men der vil nok ikke blive krav om indberetning af handler med obligationer og ende instrumenter, som der er i Danmark i dag.
- Alternative handelssystemer (såkaldte ATS'er), der er en form for børsvirksomheder. Disse er ikke reguleret i dag, og det foreslås, at ATS-virksomhed skal drives som forretningsområde for fondsmæglerselskaber og reguleringen vil blive analog med den tilsvarende regulering af børser.
- Myndighedsudøvelse, idet der vil blive stillet krav om, at der kun er én kompetent myndighed og at denne myndighed får nogle nærmere angivne beføjelser på samme måde som det er sket i prospektdirektivet og direktivet om markedsmisbrug.

• **Europa-Parlamentets holdning**

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

• **Nærheds- og proportionalitetsprincippet**

Det er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet nødvendigt og hensigtsmæssigt for opfyldelsen af den grundlæggende målsætning om at sikre virkeliggørelsen af et indre marked for værdipapirer at fastlægge fælles regler om investeringservice i EU.

• **Gældende dansk ret**

Direktivet er en modernisering af det nuværende investeringsservicedirektiv fra 1993. Det nuværende direktiv er implementeret i en række bestemmelser især i værdipapirhandelsloven, lov om fondsmæglerselskaber og bekendtgørelsen om indberetning af værdipapirhandler. På nogle områder har man i Danmark stillet højere krav end fastlagt i det oprindelige investeringsservicedirektiv. Dette gælder bl.a. indberetningsreglerne og i et vist omfang regler for fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag.

• **Høring**

Direktivforslaget vil blive sendt i høring i Danmark, efter det er fremsat. Kommissionen har ved udarbejdelsen af forslaget haft to offentlige høringsrunder, ligesom det danske formandskab den 15. oktober 2002 afholdt en europæisk konference om direktivet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Når direktivet er vedtaget, vil det medføre en del specifikke ændringer i de danske regler på værdipapiriområdet. Det må dog forventes, at der ikke vil være behov for gennemgribende ændringer i den danske lovgivning.

De direktivforslaget netop er modtaget, er de statsfinansielle konsekvenser endnu ikke vurderet nøjere, men direktivet kan indebære flere tilsynsforpligtelser.

- **Samfundsøkonomiske konsekvenser**

Da direktivforslaget netop er modtaget, er de samfundsøkonomiske konsekvenser endnu ikke vurderet nøjere, men det må formodes, at Danmark som følge af effektiviseringen af det europæiske værdipapirmarked som helhed vil kunne drage samfundsøkonomisk nytte af forslaget.

Dagsordenspunkt 4: Budget: Revisionsrettens årlige rapport

1. Baggrund og indhold

På ECOFIN den 3. december 2002 ventes Revisionsretten at præsentere årsberetningen for regnskabsåret 2001 med tilhørende revisionserklæring. Det bemærkes, at Revisionsretten forelagde årsberetningen for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg den 5. november og for Rådets Budgetudvalg den 6. november 2002.

ECOFIN forventes at tage Revisionsrettens præsentation af årsberetningen til efterretning. Herefter ventes beretningen behandlet i Rådets Budgetudvalg og Coreper med henblik på udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 276 i EF-traktaten.

Årsberetningen, der omhandler samtlige indtægter og udgifter i Fællesskabet, offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Beretningen har forinden været oversendt til Fællesskabets øvrige institutioner med henblik på indhentning af besvarelser til Revisionsrettens bemærkninger, jf. artikel 248, stk. 4 i EF-traktaten. Som en del af beretningsarbejdet afgiver Revisionsretten en erklæring til Europa-Parlamentet og R&a ring;det om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (den såkaldte Déclaration d'Assurance eller blot DAS), jf. artikel 248, stk. 1 i EF-traktaten.

I årsberetningen anfører Revisionsretten, at regnskabet for 2001 - med visse reservationer grundet svagheder ved Kommissionens regnskabsførelse - generelt giver et retvisende billede af Fællesskabets indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling ved årets udgang.

Som i de foregående 7 år har Revisionsretten imidlertid ikke kunnet afgive en positiv revisionserklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for budgetgennemførelsen som helhed (positiv DAS). Dog kan Revisionsretten atter afgive en positiv DAS vedrørende de dele af budgettet, der angår forpligtelser, indtægter og administrationsudgifter.

Når Revisionsretten ikke kan afgive en positiv revisionserklæring for størsteparten af Fællesskabets udgifter, skyldes dette en uacceptabelt høj forekomst af fejl, der udspringer af mangler ved Kommissionens og medlemslandenes forvaltning af Fællesskabets aktionsudgifter (særligt vedrørende den fælles landbrugspolitik og strukturforanstaltningerne).

Ud over den almindelige revision af regnskabet for 2001 fokuserer Revisionsrettens årsberetning på Kommissionens reformarbejde og overskuddet på budgettet som særlige temaer. Retten interesserer sig for modernisering af *Kommissionens finansforvaltning* og konstaterer flere fremskridt på dette område. Spørgsmålet om Kommissionens tilrettelæggelse centralt og i de enkelte generaldirektorater af den finansielle interne kontr ol og revision er et nøgletema i beretningen - også fordi pålidelige løsninger på dette område er af betydning for arten og omfanget af Rettens eget revisionsarbejde. Revisionsretten bemærker, at den med reformen indførte årlige rapportering om de enkelte generaldirektoraters aktiviteter og regnskab må betragtes som et hovedelement i Kommissionens interne finanskontrol. Aktivitetsrapporterne, der er blevet udarbejdet for første gang i &ar ing;r, skal forsynes med en påtegning af hver generaldirektør om pålideligheden af økonomistyringen under vedkommendes ressort. Retten konkluderer, at rapporterne endnu ikke giver den fornødne sikkerhed for, at økonomistyringen foregår korrekt og effektivt. Kommissionen har fremlagt en handlingsplan til forbedring af rapporteringens kvalitet.

Hvad angår *styringen af det samlede budget*, konstaterer Retten, at der for andet år i træk foreligger et betydeligt budgetoverskud, der for 2001 løber op i 15 mia. euro eller 16% af det endelige budget (lidt højere end i 2000). Overskuddet skyldes bl.a. en langsom gennemførelse af strukturforanstaltningerne, førtiltrædelsesstøtten til kandidatlandene og støtten til de oversøiske lande via De Europæiske U dviklingsfonde. Revisionsretten anbefaler, at i god tid Kommissionen fremlægger tillægs- og ændringsbudgetter med forslag til fornødne justeringer, når det viser sig, at der er ved at blive oparbejdet store budgetoverskud.

I relation til de enkelte regnskabsområder kan følgende bemærkninger fremhæves:

På *landbrugsområdet* finder Retten, at nøjagtigheden af ansøgninger og anmeldelser fra landmænd og andre tilskudsmodtagere ikke var forbedret i forhold til det foregående år; at alle medlemsstater endnu ikke havde indført det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem i fuldt omfang; og at de nationale kontroller på visse støtteområder (olivenolie og bomuld) var mangelfulde.

Inden for *strukturfondsområdet* konstaterer Retten, at den bevillingsmæssige styring er baseret på urealistiske skøn over udbetalingsforløbene; at programgennemførelsen for perioden 2000-2006 forsinkes af usikkerhed om ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og medlemslandene samt af et meget kompliceret regelsæt; og at medlemsstaternes administration og kontrol af programmer for perioden 1994-1999 er præget af fejlagtige udgiftsanmeldelser og svagheder i den gennemførte kontrol især for så vidt angår afslutningen af de enkelte programmer.

Med hensyn til *interne politikker* bemærker Retten, at udbetalingerne under programmet for de transeuropæiske net som helhed var lovlige og korrekte; men at revisionen af det 5. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling viser en tendens til overfakturering hos tilskudsmodtager, hvilket skaber tvivl om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Om *førtiltrædelsesstøtten* konstaterer Retten, at rammerne for indgåelse af forpligtelser blev udnyttet, men udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne var meget lav; at der er risiko for annullering af visse bevillinger på grund af manglende rettidig programgennemførelse; og at Kommissionen løbende bør overvåge forvaltningen af det særlige tiltrædelsesprogram for landbruget (Sapard), der gennemføres dec entralt i de enkelte kandidatlande.

Hvad angår Fællesskabets *eksterne aktioner* har Revisionsretten bl.a. undersøgt udgifterne til humanitær bistand og fødevarerhjælp. Retten bemærker, at Kommissionens betalinger til de udførende organer (nationale myndigheder, NGO'er, FN) som helhed var lovlige og korrekte. Derimod var der fejl i udbetalingerne fra disse organer til de endelige støttemodtagere, hvilket understreger behovet for, at Kommissionen styrker sin edningsindsats vedrørende styring og kontrol af de pågældende hjælpeprogrammer.

I relation til Danmark anfører Revisionsretten enkelte kritiske bemærkninger om forvaltningen af strukturfondsaktionerne. Det drejer sig om for store udbetalte beløb i forbindelse med tre afsluttede projekter fra perioden 1994-1996 under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. For så vidt angår administrationen af landbrugsordningerne nævner Revisionsretten, at alle medlemslande, med undtagelse af Luxembourg, har leveret utilstrækkelige oplysninger i forbindelse med rapporteringen til Kommissionens database om betalinger afholdt under EUGFL, Garantisektionen.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af budgettet foretages på fællesskabsniveau.

2. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

2. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Skattespørgsmål

Skattepakken

EU-landene aftalte i december 1997 en skattepakke med forslag til rentebeskatningsdirektiv (samt en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og et direktivforslag om erhvervmæssige rente-/royalty-betalinger). De tre dele skal gennemføres samlet.

ECOFIN skal den 3. december 2002 drøfte resultatet af arbejdet med skattepakken. ECOFIN skal særligt - m.h.t. direktivet om beskatning af private renteindtægter - tage stilling til, om der er opnået resultater m.h.t. forhandlingerne om

anvendelsen af tilsvarende foranstaltninger i de vigtige 3.-lande (især Schweiz) og m.h.t. anvendelsen af de samme foranstaltninger i EU-landenes tilknyttede territorier, som er tilstrækkelige til, at Rådet kan vedtage rentebeskatningsdirektivet. ECOFIN ventes endvidere at tage stilling til en rapport fra den særlige adfærdskodeks-gruppe om dens arbejde med at overvåge afvikling af skadelige skatteordninger.

Hvis der er enighed om disse vurderinger, vil ECOFIN

2. vedtage direktivet om beskatning af opsparing;
2. indgå aftalerne med de tredjelande, der er nævnt i Feira-konklusionerne;
2. vedtage direktivet om rente- og royaltybetalinger mellem forbundne selskaber i forskellige medlemslande.

Såfremt betingelserne for vedtagelse af skattepakken ikke er opfyldt, ventes ECOFIN at tage stilling til det videre arbejde på området.

I. Rentebeskatningsdirektivet

1. Baggrund og indhold

Rentebeskatningsdirektivet skal sikre ens beskatning af opsparing for personer i samme land og samme økonomiske situation, uanset i hvilket EU-land de placerer deres opsparing.

DER-Feira aftalte, at beskatningen af rentebetalinger fra et land til personer i andre lande skal sikres ved indberetning og udveksling af information. Østrig, Luxembourg og Belgien fik dog en overgangsordning i 7 år, hvor de skal opkræve kildeskat og overføre en del af proventet til rentemodtagers bopælsland.

DER-Feira besluttede også - for at sikre konkurrenceevnen for de europæiske finansmarkeder - at direktivets vedtagelse afhænger af, at EU får tilstrækkelige aftaler med vigtige 3.-lande (USA, Schweiz m.fl.) om anvendelse af tilsvarende foranstaltninger og med relevante tilknyttede områder (Kanaløerne, Isle of Man og områder i Caribien) om anvendelse af samme foranstaltninger. Direktivet skal vedtages, når der er opnået tilstrækkelige aftaler med de vigtige 3.-lande og relevante tilknyttede områder, og senest inden udgangen af 2002.

ECOFIN blev den 13. december 2001 enig om rentebeskatningsdirektivets indhold som grundlag for forhandlingerne med 3.-landene.

ECOFIN vedtog den 4. juni 2002, at ved forhandlingerne med 3.-landene skal EU insistere på udveksling af oplysninger. ECOFIN gentog det i en rapport til DER i Sevilla, som tog rapporten til efterretning.

Forhandlingerne med Schweiz har vist sig vanskelige, idet Schweiz har betydelige problemer med informationsudveksling.

Efter møderne i ECOFIN den 8. oktober og 5. november er rådets position fortsat, at Kommissionen og formandskabet skal presse Schweiz og insistere på en aftale om solid og meningsfuld informations-udveksling.

ECOFIN den 3. december skal drøfte, om forhandlingerne med Schweiz, USA og de andre centrale 3.-lande har givet et sådant resultat, at rentebeskatningsdirektivet kan vedtages.

2. Nærheds- og proportionalitet

Sagen er ikke bedømt i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. En aftale med Schweiz og de andre 3.-lande kan bedst indgås på fællesskabsplan, idet det bør sikres, at alle EU-lande indgår samme aftale med 3.-landene, for at undgå ulige vilkår mellem EU-landene. Det skal dog ikke udelukke, at visse 3.-lande foretrækker at indgå ensartede aftaler med de enkelte EU-lande.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

En vedtagelse af rentebeskatningsdirektivet vil medføre ændringer af skattekontrolloven, som der er redegjort for i grundnotat af 8. november 2001.

Hvis EU indgår en aftale med 3.-lande om informationsudveksling, skal de ændringer af skattekontrolloven, der er omtalt i grundnotatet, også medføre, at skattemyndighederne sender oplysninger til disse 3.-lande, ligesom skattemyndighederne modtager oplysninger fra 3.-lande til brug ved dansk beskatning.

En vedtagelse af rentebeskatningsdirektivet ventes at kunne medføre øgede indtægter fra beskatning af renter fra opsparing, som nu er unddraget beskatning.

4. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 1. november 2002 forud for ECOFIN den 5. november 2002.

II. Adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning

1. Baggrund og indhold

Adfærdskodeksen er en politisk aftale mellem EU-landene om et sæt fælles spilleregler med det formål at undgå skadelig skattekonkurrence på selskabsområdet som følge af særregler om skattebegunstigelse, der skal tiltrække investeringer fra udlandet. Hovedprincippet er, at EU-landene ikke må have særordninger, som medfører et betydeligt lavere effektivt beskatningsniveau, herunder nulbeskatning, i forhold til de skatteregler, der normalt gælder i det pågældende land, og som derfor er isoleret fra landets egen økonomi. Kodeksen opstiller kriterier for, hvornår en ordning anses som skadelig. Landene skal afvikle deres nuværende ordninger i strid med kodeksen, og de må ikke indføre ny sådanne ordninger.

En adfærdskodeks-gruppe overvåger kodeksens gennemførelse. Gruppen afgav i november 1999 en rapport, hvor gruppens flertal vurderede 40 ordninger i EU-landene (og 26 ordninger i tilknyttede områder) som skadelige. Flere lande var uenige i sortlistningen af deres ordninger.

ECOFIN har ikke godkendt rapporten. ECOFIN aftalte dog i november 2000 en plan for afvikling af skadelige ordninger, der som hovedregel indebærer, at de skadelige ordninger skal ophøre med at gælde for alle virksomheder pr. 31. december 2005, idet ECOFIN dog kan tillade, at ordninger opretholdes efter 2005.

ECOFIN ventes den 3. december at modtage en rapport fra adfærdskodeks-gruppen om afvikling af sortlistede ordninger samt om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på transfer pricing området (dvs. prisfastsættelse ved intern samhandel mellem koncern-forbundne foretagender). ECOFIN vil muligvis vedtage rådskonklusioner om adfærdskodeksen.

Vedr. afvikling af de 66 sortlistede ordninger forventes rapporten at nævne, at de respektive lande har redegjort for gennemførte eller planlagte ændringer af 63 sortlistede ordninger, idet der mangler ændringer af 3 ordninger i Aruba og De Hollandske Antiller. Rapporten ventes at opfordre ECOFIN til at bemyndige gruppen til at fortsætte arbejdet med en vurdering af de gennemførte eller planlagte ændringer.

Vedr. gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på transfer pricing området ventes rapporten at foreslå, at ECOFIN godkender adfærdskodeks-gruppens forslag om udveksling af offentligt tilgængelige oplysninger. (Gruppen har udarbejdet en oversigt over, hvor de enkelte EU-landes offentligt tilgængelige regler om transfer pricing findes, og gruppen foreslår, at landene bør opdatere denne oversigt hvert år). Rapporten ventes desuden at foreslå, at ECOFIN godkender gruppens forslag om informationsudveksling i konkrete transfer pricing sager. (Forslaget går ud på, når et lands skattemyndigheder indgår en aftale med et foretagende i det pågældende land om fastsættelse af den skattemæssige fortjeneste ved samhandel mellem dette foretagende og et forbundet foretagende i et andet EU-land, skal myndighederne orientere det andet lands skattemyndigheder om aftalen, så de kan vurdere, om aftalen får skattemæssige virkninger for foretagendet i det andet land.)

2. Nærheds- og proportionalitet

Sagen er ikke bedømt i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. Arbejdet med skadelige skatteordninger på selskabsskatteområdet vurderes bedst at kunne ske på fællesskabsplan.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Flertallet af adfærdskodeksgruppen vurderede, at de daværende danske holdingregler var i strid med adfærdskodeksens kriterier. De danske holdingregler er herefter ændret med henblik på at undgå, at de kan anvendes til at omgå andre landes skatteregler.

Drøftelsen på ECOFIN den 3. december vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Tidligere forelæggelse

Adfærdskodeksen har tidligere været forelagt Europaudvalget, senest den 31. maj forud for ECOFIN 4. juni 2002.

III. Rente/royalty-beskatning

1. Baggrund og indhold

Direktivet skal begrænse skattemæssige hindringer for samarbejde mellem virksomheder på tværs af lande-grænserne, især dobbeltbeskatning. Direktivets ordning går ud på, at et EU-land ikke må opkræve kildeskat af rente- og royaltybetalinger, der betales fra et selskab i dette land til et tilknyttet selskab i et andet medlemsland, når sidstnævnte land beskatter betalingen i henhold til sine gældende skatteregl er. Forslaget omfatter i første omgang alene betalinger mellem forbundne selskaber.

ECOFIN den 26. – 27. november 2000 blev enig om de udestående punkter.

Grækenland, Portugal og Spanien skal have overgangsordninger, så de alligevel kan opkræve kildeskat af betalinger fra disse lande i en periode efter direktivets ikrafttræden. Grækenland og Portugal kan opkræve kildeskat af renter og royalties, men skatten må højst være 10% de første 4 år og højst 5 % de næste 4 år. Spanien må opkræve kildeskat på højst 10% af royalties indtil 31 . december 2008.

3 år efter vedtagelsen skal Kommissionen redegøre for erfaringerne ved dets anvendelse og evt. foreslå en udvidelse til andre foretagender.

2. Nærheds- og proportionalitet

Sagen er ikke bedømt i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. Koordination af beskatningen af grænseoverskridende rente-/royalty-betalinger mellem EU-landene, der skal fjerne dobbeltbeskatning, vurderes bedst at kunne ske ved regler fastsat af fællesskabet.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Vedr. rentebetalinger fra selskaber her i landet til forbundne selskaber i andre EU-lande vil en vedtagelse af direktivet ikke medføre ændringer af dansk skattelovgivning, idet Danmark i forvejen ikke beskatter rentebetalinger her fra landet til selskaber i andre lande.

Vedr. royalty-betalinger fra selskaber her i landet til forbundne selskaber i andre EU-lande vil en vedtagelse af direktivet medføre, at Danmark skal ændre selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, så Danmark ikke beskatter disse betalinger. Denne regel medfører en dansk skat på 30 % af royalty-betalinger her fra landet til selskaber i udlandet. Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler med de andre EU-lande begrænser dog Danmarks ret til at gennemfø re denne beskatning, så Danmark slet ikke kan opkræve skatten af betalinger til Belgien, Finland, Frankrig, Holland, Irland, Luxembourg, Sverige, Tyskland, UK og Østrig. Efter aftalerne med de andre EU-lande skal Danmark nedsætte skatten til 5 % for Grækenland, 5 % for Italien, 10 % for Portugal og 6 % for Spanien.

Provenutabet ved denne ændring skønnes derfor at være meget beskedent.

Vedr. rente- og royalty-betalinger fra selskaber i andre EU-lande til forbundne selskaber i Danmark skal der ikke ske ændring af dansk skattelovgivning. De andre EU-lande skal derimod om nødvendigt ændre deres lovgivning, så de ikke opkræver skat af disse betalinger. Dobbeltbeskatningsaftalerne begrænser dog også denne beskatning. Danske selskaber, som modtager sådanne betalinger fra udlandet, får i dag deres danske skat heraf nedsat med den udenlandske skat. Bortfaldet af andre EU-landes skat kan derfor medføre en højere dansk skat.

Provenugevinsten ved denne ændring skønnes også at være meget beskeden.

4. Tidligere forelæggelse

Direktivforslaget har tidligere været forelagt for Europaudvalget senest den 24. november 2002 forud for ECOFIN den 26. – 27. november 2000.

Energibeskatning

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte i 1997 et forslag til Direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter (KOM(97) 30).

I **DER's konklusioner fra Barcelona den 15. og 16. marts 2002** henstilles det til Rådet, at det sideløbende når til enighed om åbning af energimarkederne og om vedtagelse af direktivet om energibeskatning senest i december 2002, idet der tages hensyn til vejgodstransportvirksomhedernes behov. Henstillingen blev bekræftet i Sevilla den 21.-22. juni 2002.

Det danske formandskab har derfor som målsætning, at Rådet når til enighed om vedtagelse af energibeskatningsdirektivet inden december 2002.

Til mødet i **ECOFIN den 5. november 2002** stillede formandskabet forslag til løsning af de politisk udestående spørgsmål: Muligheder for at fastsætte **nationale satser ned til nul**, ordninger for **diesel til vejtransport**, omfanget af **direktivets overgangsperioder** samt spørgsmålet om **direktivets forhold til traktatens statsstøttere** i forbindelse med **direktivets undtagelses- og reduktionsmuligheder**.

Endelig har der siden også vist sig et nyt, hidtil ikke-diskuteret, politisk udestående omkring **minimumssatsen for landbrug, gartneri, dambrug og skovdrift**.

2. Formål og indhold

I det følgende gennemgås primært de ændringer i forslaget, som er foretaget efter ECOFIN den 5. november og som ventes behandlet på ECOFIN den 3. december, idet der generelt henvises til det aktuelle notat vedr. ECOFIN 5. november.

Med hensyn til direktivets minimumsatser er der ikke sket nogle ændringer.

Med hensyn til direktivets **overgangsperioder** er der sket visse ændringer, således at forslaget nu fremstår som følger:

Der opereres med en generel overgangsperiode indtil den 1. januar 2007 for de medlemsstater, som vil have særlige problemer med at implementere de nye minimumsatser.

Herudover gives Grækenland, Portugal, Irland og Frankrig særlige overgangsordninger. Grækenland gives en periode indtil 1. januar 2010 til at omlægge landets nuværende inputbaserede elektricitetsbeskatningssystem til et outputbaseret system og til at nå den nye minimumssats for benzin.

Portugal gives en periode indtil 1. januar 2010 til at nå den nye minimumssats for diesel. Portugal gives i samme periode endvidere mulighed for at anvende hele eller delvise undtagelser og reduktioner for beskatningen af elektricitet. Irland gives lov til at bevare sin nuværende ikke-beskatning af elektricitet indtil 1. januar 2008. Frankrig gives lov til at bevare sin nuværende lokalt baserede elafgiftssystem indtil 1. januar 2009. Frankrig gives i samme periode endvidere lov til helt eller delvist at undtage for offentlige myndigheder.

For diesel til transportformål gives der forskellige overgangsperioder for de lande som vil ligge under den nye minimumssats på EUR 302 per 1000 l. Belgien og Østrig gives indtil 1. januar 2006, Spanien og Luxemburg indtil 1. januar 2007, Portugal indtil 1. januar 2009 og endelig Grækenland indtil 1. januar 2010, til at nå op på den nye minimumssats.

Der lægges i forslaget fortsat op til, at indføre adgang til at differentiere til fordel for **diesel anvendt til kommerciel gods- og passagertransport**. Dette dog kun så længe, at der ikke gås under de nationale niveauer som er gældende den 1. januar 2003. Der stilles endelig forslag om at medlemsstater, hvis nationale sats for diesel den 1. januar 2003 ligger to gange højere end minimum, som har, eller er villige til at, introducere vejben yttelsesafgifter for lastbiler må anvende en reduceret sats for diesel anvendt af vognmandsindustrien, der går under den nationale sats som er gældende den 1. januar 2003, så længe at den overordnede afgiftsbyrde forbliver den samme.

Udover forslagene til generelle foranstaltninger for diesel foreslås der også nogle midlertidige ordninger. De medlemsstater, hvis nationale satser for diesel ligger over EUR 350 per 1000 l gives i perioden fra 1. januar 2003 til 1. januar 2005 lov til at differentiere til fordel for kommerciel diesel til et niveau, som ligger under de nationale niveauer som er gældende den 1. januar 2003, så længe at der dog ikke gås under EUR 350. De medlemsstater, hvis nuværende nationale niveau for diesel ligger under den nye minimumssats, gives forskellige midlertidige muligheder for differentiere til fordel for kommerciel diesel,

forudsat at der ikke reduceres i forhold til det gældende niveau per den 1. januar 2003. Belgien, Østrig, Luxembourg og Spanien gives mulighed for at reducere ned til EUR 287 per 1000 l indtil 1. januar 2007. Portugal gives mulighed for at reducere ned til EUR 272 per 1000 l indtil 1. januar 2009. Endelig gives Grækenland mulighed for at reducere ned til EUR 264 per 1000 l indtil 1. januar 2010.

Med hensyn til indførelsen af **frivillige fritagelser** bør det nævnes at medlemsstaterne nu også gives mulighed for helt eller delvist at fritage for kulgas og for motorbrændstof anvendt af landbrug, gartneri, dambrug og skovbrug.

Med hensyn til **mulighederne for at reducere for visse produktionsområder** gives der adgang til at anvende en reduceret sats for energiintensiv virksomhed og i forbindelse med indgåelse af aftaler, så længe minimumssatserne overholdes.

Der lægges endvidere op til, at medlemsstater må anvende en sats ned til nul for energiintensive virksomheder og for virksomheder hvor omkostningerne til elektricitet udgør mere end 50% af omkostningerne, hvis der til gengæld indgås aftaler med myndighederne, eller det pågældende forbrug dækkes af tilsvarende foranstaltninger. Aftalerne eller de tilsvarende foranstaltninger skal resultere i, at miljøbeskyttelsesmål nås, eller at energieffektiviteten forbedres, og resultatet skal stort set svare til, hvad der ville være blevet opnået, hvis EU's standardminimumssatser var blevet anvendt.

Med hensyn til de **energiformer og anvendelser som helt ligger uden for direktivets anvendelsesområde** er der tale om outputbeskatning af varme, energiprodukter som ikke anvendes til opvarmning eller motorbrændstof, samt dobbelt anvendelse (som omfatter energi der anvendes både til opvarmning og motorbrændstof og til andre anvendelser). Energi som anvendes til kemisk reduktion og i elektrolytiske, metallurgiske og mineralogiske processer skal opfattes som dobbelt anvendelse. Elektricitet som anvendes primært til kemisk reduktion og i metallurgiske og elektrolytiske processer skal også udelades fra direktivets anvendelsesområde.

Endelig er der foretaget ændringer med henblik på at skabe **større sikkerhed for landenes anvendelse af Direktivets bestemmelser i forhold til traktatens statsstøttere** (ændringerne er indbefattet af ovenstående).

Ændringerne indebærer for det første, at energiprodukter der ikke anvendes til enten opvarmning eller motorbrændstof (eller energi der anvendes som råvare), udelades fra direktivets anvendelsesområde. Dette er til forskel fra før, hvor disse energiprodukter (sammen med elektricitet anvendt til samme formål) blev obligatorisk fritaget, med mulighed for alligevel at beskattes under visse betingelser. Dobbelt anvendelser (som omfatter energi der anvendes både til opvarmning og til andre anvendelser end opvarmning eller motorbrændstof), udelades også fra direktivets anvendelsesområde. Før var det op til medlemsstaterne selv, hvorvidt de ville beskatte andelen der anvendes til opvarmning i den dobbelte anvendelse. Energi, som anvendes til kemisk reduktion og i elektrolytiske og metallurgiske processer opfattes fortsat som dobbelt anvendelse. Elektricitet som anvendes primært til kemisk reduktion og i metallurgiske og elektrolytiske processer udelades endvidere fra direktivets anvendelsesområde. Endelig udelukkes mineralogi også fra direktivets anvendelsesområde, og bliver dermed ligestillet med kemisk reduktion, elektrolyse og metallurgi.

Ændringerne indebærer for det andet at der - ligesom for de energiintensive virksomheder - gives mulighed for at gå ned til nul for virksomheder, hvor elektriciteten udgør mere end 50 % af omkostningerne, under betingelse af, at disse virksomheder indgår aftaler eller lignende arrangementer med myndighederne. Disse aftaler eller arrangementer skal føre til tilsvarende resultater, som hvis afgiftssatsen var blevet betalt. 50%-ordningen var før omfattet af direktivets frivillige fritagelser.

Til sidst foreslås en udtalelse til Rådets protokol hvor Rådet og Kommissionen erklærer sig enige i:

2. at energibeskatningsdirektivet er i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtigelse til at integrere miljøhensyn på energibeskatningsområdet, at det vil forbedre det indre markeds funktion og at Kommissionen bør gå så langt som overhovedet muligt for at sikre at de foranstaltninger som skulle blive truffet af medlemsstaterne, i henhold til direktivets fritagelses og reduktionsbestemmelser, vil blive opfattet som i overensstemmelse med statsstøttere
2. at medlemsstaterne kan notificere for godkendelse af omfattende statsstøttearrangementer, hvor de generelle regler og vilkår under hvilke medlemsstaternes myndigheder vil anvende støtteforanstaltninger i relation til det nye energibeskatningsdirektiv udlægges. Efter godkendelse, vil disse arrangementer ikke kræve yderligere notifikation af de enkelte tilfælde af anvendelse overfor specifikke sektorer og virksomheder.
2. at energiprodukter grundlæggende skal underlægges en fællesskabsramme når de anvendes til opvarmning og motorbrændstof. Det kan opfattes som i skattesystemets natur og logik at udelukke dobbelte anvendelser og ikke-brændselsanvendelser fra direktivets anvendelsesområde. Medlemsstaterne må så træffe foranstaltninger til enten at beskattes eller ikke at beskattes disse anvendelser. Elektricitet som anvendes til samme formål bør behandles ensartet. Undtagelser fra det generelle system eller differentieringer indenfor dette system, som er begrundet i skattesystemets natur eller generelle opbygning, involverer ikke statsstøtte.

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Med hensyn til Europa-Parlamentet udtalelser er der ikke sket nogle ændringer hvorfor der henvises til aktuelt notat vedrørende ECOFIN den 5. november 2002.

4. Gældende dansk ret

Med hensyn til den gældende danske ret er der ikke sket nogle ændringer hvorfor der henvises til aktuelt notat forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002.

5. Høring

Kommissionens forslag om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter blev sendt til høring den 11. juni 2001. Med hensyn til resultatet heraf henvises til aktuelt notat forud for ECOFIN 20. juni 2002. Formandskabets reviderede forslag til energibeskatningsdirektivet har ikke været i høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Med hensyn til de lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser er der ikke sket nogle ændringer hvorfor der henvises til aktuelt notat forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002.

Herudover skal det nævnes at direktivforslaget ikke forventes at ville medføre øgede administrative byrder, da direktivets tre nye energityper kul, gas og el ikke bliver omfattet af de fælles regler om administrative ledsagedokumenter og sikkerhedsstillelse med videre.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Med hensyn til de samfundsøkonomiske konsekvenser er der ikke sket nogle ændringer hvorfor der henvises til aktuelt notat forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002.

8. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Med hensyn til nærheds- og proportionalitetsprincippet er der ikke sket nogle ændringer hvorfor der henvises til aktuelt notat forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Energibeskatning har senest været forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg den 1. november 2002 forud for mødet i ECOFIN den 5. november 2002. Grundnotat blev oversendt den 16. april 1997. Supplerende grundnotat blev oversendt den 18. december 2001.

Administrativt samarbejde om moms

1. Baggrund

Punktet var på dagsordenen for ECOFIN-mødet 5. november 2002 til politisk enighed, men blev på mødet på opfordring fra et medlemsland udskudt til ECOFIN 3. december 2002.

Der findes i dag to forskellige retsgrundlag, som giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemslandene på momsområdet.

Direktiv 77/799/EØF blev oprindelig udtænkt med henblik på udveksling af oplysninger i forbindelse med direkte skatter. Direktivet blev udvidet til at omfatte moms i 1979, men der blev ikke fastsat specifikke bestemmelser.

Forordning 218/92 blev vedtaget for at supplere direktivet, idet overgangen til det indre marked i 1993 nødvendiggjorde et intensiveret system for udveksling af oplysninger om levering og erhvervelse af varer inden for Fællesskabet. Den vigtigste del af forordningen er den etablerede elektroniske database (VIES-systemet) og automatisk meddelelse til alle de andre medlemslande om den samlede mængde leveringer inden for EU til afgiftspligtige samt de tilsvarende momsregistreringsnumre. Herudover indeholder forordningen bestemmelser om anmodning om mere specifikke oplysninger.

En rapport fra Kommissionen af 28. januar 2000 i henhold til artikel 14 i forordning 218/92 og artikel 12 i forordning 1553/89, samt arbejdet i Rådets ad hoc-gruppe for skattesvig viser imidlertid, at der er behov for at styrke det administrative samarbejde.

Kommissionen peger i begrundelsen til nærværende forslag på svagheder såvel i forordning som i direktivet samt i samspillet mellem de to regelsæt.

Kommissionen har derfor foreslået, at der skabes én retlig ramme for det gensidige samarbejde mellem medlemslande på momsområdet, og at den ny forordning, erstatter, styrker og moderniserer bestemmelserne i den gældende forordning samt omfatter bestemmelserne fra direktivet.

2. Forslagets indhold

På denne baggrund fremsatte Kommissionen den 18. juni 2001 forslag til ny forordning om administrativt samarbejde på momsområdet og forslag om at moms udelukkes fra anvendelsesområdet i direktiv 77/799/EØF.

Det overordnede formål med forslaget er at forbedre indsatsen mod momssvig ved at udbygge samarbejdet mellem de administrationer, der er ansvarlige for momskontrollen, således at grænserne mellem skatte- og afgiftsforvaltningerne ophæves, og embedsmændene i højere grad arbejder sammen, som om de tilhørte en og samme forvaltning.

Gennemgangen af forslagens indhold nedenfor er baseret på det seneste danske kompromisforslag, og beskriver de væsentligste elementer af forslaget til ny forordning (også artikelhenvisningerne).

1. Decentralisering af det administrative samarbejde (specielt artikel 3).

Udover gældende bestemmelser for det centraliserede samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder foreslås indsat bestemmelser om muligheder for etablering af direkte kontakt mellem landenes kontrollanter eller enheder for svigbekæmpelse.

Forslaget skaber således en retlig ramme for et decentraliseret samarbejde og sikrer samtidig, at det eksisterende centrale samarbejde, blandt andet mellem de etablerede centrale forbindelseskontorer, stadig spiller en vigtig rolle.

2. Mere bindende regler for samarbejde efter anmodning (artikel 5 –10).

Det foreslås, at der ud over de gældende bestemmelser om anmodning om oplysninger i enkeltsager, indsættes regler for anmodning om administrative undersøgelser. Bestemmelsen åbner mulighed for, at et medlemsland ud over anmodning om

konkrete oplysninger, til brug for sin egen undersøgelse af overtrædelser, kan bede et andet medlemsland foretage en videre undersøgelse og indsamling af bevismateriale.

I forordningen i dag er der fastsat en frist på 3 måneder til at meddele oplysninger på anmodninger om oplysninger. Denne frist udvides til at omfatte alle anmodninger, herunder også anmodninger om administrative undersøgelser. Herudover indsættes en bestemmelse om, at i tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandsøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til en måned.

3. Samtidige kontroller (artikel 12 og 13)

Medlemslande kan i dag, hvis de ønsker det, anvende samtidig kontrol - også kaldet simultan kontrol (det vil sige, kontrol i to eller flere medlemslande samtidig i forbindelse med sager om grænseoverskridende svig). Der foreslås indsat en bestemmelse om, at medlemslandene principielt gennemfører samtidig kontrol, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end en national kontrol.

4. Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning (artikel 17 – 21).

Medlemslandene kan i dag, hvis de ønsker det, udveksle oplysninger spontant eller automatisk. Der gøres imidlertid kun sjældent brug af disse muligheder. Det foreslås, at der indsættes bestemmelser som skal sikre en øget brug af automatisk udveksling af oplysninger (oplysninger indsamles og afgives med visse intervaller eller løbende, når de haves af medlemslandene). Det foreslås, at kategorier af oplysninger, tidsintervaller og øvrige praktiske foranstaltninger fastlægges inden for rammerne af den udvalgsprocedure, der foreslås overført fra den gældende forordning. Det foreslås endvidere, at medlemslandene kan undlade at deltage i udvekslingen af de kategorier af oplysninger som de enten ikke kan eller vil udveksle (f.eks. kan det være uinteressant for visse lande at deltage i automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende handel med lystfartøjer).

5. Kommissionens rolle (specielt artikel 35).

Den nuværende forordning indeholder alene bestemmelser om medlemslandenes gensidige samarbejde.

Forslaget giver Kommissionen en rolle som den, der skal drage omsorg for, at det administrative samarbejde fungerer godt, men giver den ikke opgaver i praksis med hensyn til opsøgning og bekæmpelse af svig. Medlemslandene har det umiddelbare ansvar for, at momssystemet kan fungere, mens Kommissionen efter forslaget optræder som koordinator og ansporer til aktioner på området.

6. Udveksling af oplysninger med tredjelande (artikel 36).

Det præciseres at forordningen for fremtiden også kan anvendes i forbindelse med oplysninger modtaget fra eller givet til 3. lande, i den udstrækning aftaler med disse 3. lande tillader dette.

7. Legal gensidighed (artikel 41, stk. 3).

Der foreslås indsat en bestemmelse om, at et medlemsland kan nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger, som den anmodende myndighed i henhold til den nationale lovgivning ikke selv ville kunne give de samme oplysninger.

8. Videregivelse til andre medlemslande af oplysninger indhentet efter anmodning (artikel 41, stk. 4).

Efter de gældende regler er der fastsat en procedure, i henhold til hvilken det er nødvendigt at indhente samtykke fra det medlemsland, som giver oplysningerne, således at disse kan stilles til rådighed for et andet medlemsland. For at undgå at dette forhindrer eller forsinker oversendelse af oplysninger til de medlemslande, der har brug for dem, foreslås det, at kravet om samtykke ophæves, idet der fremover alene skal foretages en forudgående ingående information om oplysningernes videregivelse.

9. Hindringer for udveksling af personoplysninger (artikel 41, stk. 5).

Der foreslås, at medlemslandene skal ophæve visse begrænsninger i udvekslingen af personoplysninger, der i dag følger af reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, i det omfang de vurderer dette nødvendigt for at kunne anvende forordningen korrekt.

10. Det skal bemærkes, at forslagets kapitel V om det elektroniske informationssystem VIES samt reglerne i kapitel VI om administrativt samarbejde vedrørende transaktioner omfattet af den specielle momsordning for elektronisk handel, ikke foreslås ændret væsentligt.

11. Som sagt indebærer forslaget at alle regler om administrativt samarbejde på momsområdet samles i en forordning. Som konsekvens heraf foreslås det, at moms udelukkes fra direktivets anvendelsesområde.

12. Endelig foreslås det, at direktivets anvendelsesområde udvides til at omfatte gensidig bistand vedrørende beskatning af forsikringspræmier. Beskatning af forsikringspræmier blev i 2001 (direktiv 2001/44/EF) omfattet af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand i forbindelse med opkrævning og forventes desuden at blive omfattet af det kommende Fiskalis-program (program for seminarer, udvekslinger mv. på især moms- og punktafgiftsområdet).

3. Retsgrundlag

Som retsgrundlag blev oprindeligt foreslået Traktatens art. 95 (kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet). Der er efterfølgende opnået enighed om, at retsgrundlaget for forordningen skal være Traktatens artikel 93, og for ændringen af direktivet skal det være artikel 93 og 94. Det betyder, at forslagene ikke længere skal vedtages i fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet, men vedtages af R&A ring; det med enstemmighed (Europa-Parlamentet skal kun høres om forslagene).

4. Høring

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og mellem myndighederne og Kommissionen. Høring af erhvervslivet er derfor skønnet uforløst.

5. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Forlaget omtaler ikke disse principper, da der er tale om et samarbejde mellem myndigheder.

6. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes at virke svigbekæmpende og herved at indebære et vist begrænset merprovenu til staten.

En bedre svigbekæmpelse må endvidere antages at være til fordel for de lovlige erhvervsdrivende, idet svig kan udgøre en konkurrencefordrejning.

7. Administrative konsekvenser

Intensiveringen af udvekslingen af oplysninger på momsområdet skønnes at indebære øgede administrative udgifter i Told*Skat. Et konkret skøn er endnu ikke foretaget.

8. Lovgivningsmæssige konsekvenser

De hidtil gældende regler i forordning 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) er umiddelbart gældende i Danmark. Den nye forordning vil ligeledes være umiddelbart gældende, og således ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Reglerne i direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 635 af 13. december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber. Denne lov trådte i kraft den 1. januar 1979.

Loven er stadig gældende og i henhold til lovens §§ 2, 4, og 5 er der udstedt en bekendtgørelse, nr. 965 af 5. december 1986.

Da direktivet blev udvidet i 1979 til at omfatte moms, blev dette gennemført ved Skatte – og Afgiftsministeriets bekendtgørelse nr. 6 af 2. januar 1981. Denne bekendtgørelse er senere ophævet og erstattet af bekendtgørelse 956 af 5. december 1986 i forbindelse med Grækenlands, Spaniens og Portugals indtrædelse i Fællesskabet. Den foreslåede ændring af direktiv 77/799/EØF vil derfor kræve bekendtgørelse; ændring.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Grundnotat blev oversendt den 23. juli 2001 (Alm. del - bilag 715) og udvalget blev endvidere orienteret om sagen forud for ECOFIN den 4. juni 2002, hvor der var en generel debat om administrativt samarbejde på dagsordenen. Udvalget gav i forbindelse med ECOFIN-mødet mandat til at Danmark kunne støtte en Rådskonklusion om, at der skal arbejdes for at

forslaget om administrativt samarbejde på momsområdet kan vedtages inden 1. april 2003. Sagen blev forelagt udvalget til forhandlingsoplæg fredag 1. november forud for ECOFIN-mødet 5. november.

-

Dagsordenspunkt 6: Euromønter

Punktet er taget af dagsordenen.

A-punkter

Beskatning af arbejdsmarkedsrelaterede pensioner

1. Baggrund og indhold.

Kommissionen udsendte den 19. april 2001 en meddelelse om afskaffelse af skattemæssige hindringer for grænseoverskridende ydelse af arbejdsmarkedsrelateret pension (KOM(2001)214). Meddelelsen blev præsenteret på ECOFIN-rådsmødet den 7. maj 2001.

På mødet den 16. oktober 2001 vedtog ECOFIN et sæt konklusioner, hvori Rådet bl.a.

2. lagde stor vægt på at forbedre udvekslingen af oplysninger om arbejdsmarkedsrelateret pension som et middel til at sikre medlemsstaternes skatteindtægter, og
2. understregede nødvendigheden af at gøre noget ved tilfælde af dobbeltbeskatning og dobbelt skattefritagelse, som skyldes forskelle mellem medlemsstaternes systemer for beskatning af arbejdsmarkedsrelateret pension.

ECOFIN anmodede Coreper om at sikre bedre koordination på disse områder og rapportere til Rådet inden udgangen af 2002.

Udveksling af oplysninger vil gøre det lettere for bopælsstaten at beskatte udenlandske pensioner, men giver ikke i sig selv kildestaten anden fordel end bevidstheden om, at pensionisten ikke kan unddrage sig beskatning i bopælsstaten.

Formandskabet vil på ECOFIN-rådsmødet den 3. december 2002 fremlægge en fremskridtsrapport.

Der er to hovedspørgsmål i rapporten, nemlig udveksling af oplysninger og undgåelse af dobbeltbeskatning og dobbelt skattefritagelse.

Spørgsmålet om udveksling af oplysninger blev drøftet på teknisk niveau under det spanske formandskab. Det vigtigste resultat af drøftelserne var en enighed om, at oplysninger teknisk vil kunne udveksles på grundlag af en modificeret udgave af OECD's standardformat.

Der var dog ikke enighed om omfanget af informationsudvekslingen. Nogle medlemsstater ønsker, at der skal udveksles oplysninger om alle pensionsordninger og ikke kun arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, idet man ikke i den hjemlige lovgivning i skattemæssig henseende skelner mellem de forskellige pensionstyper. Der har også været ønsker fremme om udveksling af oplysninger om indbetalinger på pensionsordninger. Endvidere har der været rejst spørgsmål om

fordelingen af beskatningsretten til pensionsudbetalinger mellem den medlemsstat, hvor pensionsopsparingen har fundet sted, og de medlemsstat hvor pensionisten er blevet hjemmehørende.

ECOFIN-rådets konklusioner af 16. oktober 2001 vedrører dog alene arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og berører således ikke andre pensionstyper eller spørgsmålet om fordelingen af beskatningsretten mellem medlemsstaterne.

Spørgsmålet om undgåelse af dobbeltbeskatning og dobbelt skattefritagelse er blevet drøftet under såvel spansk som dansk formandskab. Det danske formandskab foreslog en løsning, hvorefter det sikres, at hvis en medlemsstat har givet fradrag for pensionsindbetalinger, vil der også ske en beskatning af udbetalingerne (enten i kildestaten eller i den stat, hvor pensionisten har bopæl). En række delegationer gav udtryk for, at formandskabets tilgang kunne undersøges nærmere, men der kunne ikke opnås enighed om denne løsning.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet.

En forbedret udveksling af oplysninger og afhjælpning af uheldige virkninger af forskelle i medlemslandenes systemer vil kunne sikre en bedre sammenhæng i medlemslandenes skattesystemer, der må gennemføres på fællesskabsniveau.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger.

Der er alene tale om fremlæggelse af en fremskridtsrapport. Fremlæggelsen har ingen lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger.

4. Tidligere forelæggelse.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 12. oktober 2001, forud for ECOFIN-rådsmødet den 16. oktober 2001.

Direktiv om markedsmissbrug

1. Baggrund og indhold

Forslaget, der er fremsat den 30. maj 2001, har til formål at indføre fælles regler for bekæmpelse af misbrug af intern viden og manipulation af værdipapirmarkederne i EU. Direktivforslaget indgår som en del af den finansielle handlingsplan og skal være gennemført senest i 2003.

Baggrunden for direktivforslaget er, at udviklingen på værdipapirmarkederne i EU gør, at det eksisterende direktiv på området (89/592/EØF) om samordning af retsfor skrifterne vedrørende insiderhandel ikke længere er tilstrækkeligt. Anvendelsesområdet i forslaget er derfor udvidet til foruden misbrug af intern viden, også at omfatte anden form for misbrug af værdipapirmarkedet.

Kommissionen anfører i forslaget, at dette har hjemmel i artikel 95 i TEF. Der er således tale om en fælles beslutning med Europa-Parlamentet. Det nuværende direktiv 89/592/EØF om samordning af retsfor skrifterne vedrørende insiderhandel vil blive ophævet med vedtagelsen af direktivforslaget.

Som følge af begivenhederne i New York den 11. september 2001 har direktivforslaget fået høj prioritet, jf. rådskonklusionerne fra rådsmødet (ECOFIN/RIA) den 16. oktober 2001, hvorefter man var fast besluttet på at tage hurtige og koordinerende initiativer for at bekæmpe finansiering af terrorisme, herunder at direktivforslaget om insiderhandel og kursmanipulation skulle fremmes.

Det foreslåede direktiv vil skulle erstatte det nugældende direktiv fra 1989 om insiderhandel. Baggrunden for forslaget er, at der skønnes behov for fælles regler inden for EU med henblik på at forhindre, afsløre, undersøge og forfølge markedsmisbrug.

Behovet for de nye regler skal ses i lyset af den udvikling værdipapirmarkedet har gennemgået siden 1989, og de dermed øgede muligheder for at misbruge intern viden og for kursmanipulation. Forslaget lægger op til en udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til 1989-direktivet, herunder

2. ændring af begrebet "værdipapirer" til "finansielle instrumenter" for at kunne tage højde for udviklingen af nye produkter (art.1)
2. nedlæggelse af et generelt forbud mod kursmanipulation (art.5)
2. udpegning af én kompetent administrativ myndighed, der skal sikre overholdelse af direktivet (art.11)
2. specifikt nævnte beføjelser, der tillægges den kompetente myndighed (art.12)
2. indførelse af administrative sanktioner gøres obligatorisk (art.14)
2. udvidet samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder på grund af det stigende antal grænseoverskridende aktiviteter (art.16).

Direktivforslaget indeholder en hjemmel til at anvende den særlige beslutningsprocedure, der blev vedtaget på Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001 på baggrund af anbefalingerne i den såkaldte Lamfalussy-rapport. Direktivet indeholder således en delegationsbestemmelse (art.17), hvorefter direktivet via denne beslutningsprocedure skal suppleres med vedtagelse af tekniske gennemførelsesregler. Det drejer sig f.eks. om tilpasning og afkl aring af definitioner og undtagelser for at sikre, at de anvendes på ensartet måde og er forenelige med den tekniske udvikling på finansmarkederne.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har generelt haft en positiv holdning til direktivforslaget og er af den opfattelse, at det er vigtigt at få indført et direktiv til bekæmpelse af markedsmisbrug på de finansielle markeder. Europa-Parlamentet havde i sin første læsning 77 ændringsforslag til direktivforslaget, hvoraf Rådet i sin fælles holdning accepterede de 60 fuldt ud og 10 delvist. Europa-Parlamentets har i sin anden læsning vedtaget 5 ændringsforslag, som alle er accepteret af Rådet.

3. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Kommissionen anfører, at de planlagte foranstaltningers mål, nemlig at hindre markedsmisbrug i form af insiderhandel og kursmanipulation, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af deres omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, jf. proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5.

4. Gældende ret

Direktivforslagets område er reguleret i kapitel 10 (§§ 34-39) om misbrug af intern viden og kursmanipulation og i straffebestemmelsen § 94 i lov om værdipapirhandel m.v. Mens direktivforslaget som noget nyt på fællesskabsplan indfører bestemmelser om forbud mod kursmanipulation, er dette område allerede reguleret i dansk ret.

Alle der misbruger intern viden eller udøver kursmanipulation er omfattet af bestemmelserne i lov om værdipapirhandel m.v.

5. Høring

I forbindelse med EU-Kommissionens fremsættelse den 30. maj 2001 af forslaget til direktivet KOM (2001) 281 endelig COD 2001/0118 blev dette sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Den Danske Fondsmæglerforening, Børs­mæglerforeningen, Forsikring & Pension, Realkreditrådet, Finansrådet, Forbrugerstyrelsen, Forbruger­ombudsmanden, Danmarks Nationalbank, Arbejds­markedets Tillægs­pension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Dansk Industri, Kommunernes Landsforening, Danmarks Rederiforening, Forbrugerrådet, InvesteringsForeningsRådet, Amtsrådsforeningen, Håndværksrådet, Andelskasseforeningen, Foreningen af Firmapensionskasser, Københavns Fondsbørs A/S, Foreningen af JAK-Andelskasser, Arbejds­markedets Erhvervs­sygdomssikring (AES), Det Danske Handelskammer, Lokale Pengeinstitutter, Regionale Pengeinstitutter, Erhvervs­ministeriet, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Aktionærforening, Justits­ministeriet, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Danske Dagblades Forening, Dansk Journalistforbund og Foreningen af Europæiske Økonomiske Journalister.

Høringen af de ovennævnte parter viste, at direktivforslaget generelt støttes af alle parter, hvilket betyder, at der således er en positiv indstilling overfor en fælles regulering af reglerne indenfor direktivforslagets anvendelsesområde. Det blev bl.a. bemærket, at bestemmelserne i artikel 12 og artikel 14 kunne give problemer i forhold til gældende dansk ret. Disse problemer er blevet løst under forhandlingerne.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af direktivforslaget forventes at medføre ændringer i lov om værdipapirhandel m.v. Det forventes ikke, at gennemførelsen af forslaget vil medføre statsfinansielle konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivet har til formål at sikre markedsintegriteten på EU's finansmarkeder, herunder de grænseoverskridende aktiviteter. Det må derfor forventes, at forslaget vil styrke det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 26. juni 2001. Sagen er forelagt Folketingets Europaudvalg 7. december 2001 forud for ECOFIN den 13. december 2001 og 3. maj 2002 forud for ECOFIN den 7. maj 2002.

+